

מסורת הש"ם

לד א מי פ"ע מל' ניליס
 סללה ה טו"ע י"ז פ"מ
 ר' סעיף 1:
 לה ב ג (מי פ"ל מל' יט)
 טו"ע ח"א קי' מקיג סעיף
 1:

מוספֶּת רישׁוֹת

שיטת מקובצת

לְהָיוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

112

הדור השני פרץ ורבין מנגנון
במוסכמה [פ' ל']
ונובלה וחודה. מכלן ממיין לנוינו
אנשי ימיים מודעים כל רוח החקום
ומם בוגריה באילן לו. פ' הקונוס

תורה אור השלם

1. ר' אומר יי' אלחמים אל הנחש
כפי עשיתי זאת אරור אתה מכם
הברמה ומכל ויתת השדה על
גבוקה תלהך ועופר תאכבל כל נמי
תנייה בראשית ג יד

שצ'ווארה ור' רוחה אורה מה' ברא
שזהו רוחה פיטול אפל' לילדה ורוחה לאוכלה כי'ט. אבל בטלחה אינה מטילה בלילה בדרכן היליך מותר: כל שחשמישו עיריזו רוחה שוו כבון כב מהמה דקה טהורה שילידת' לה' הדשים היינו עיבורי'ן שוה. והמשמע שוה פנים בגדי עורות. יולדים ומוגדים הונענין לדורותיהם ור' רוחה נטול'ן וזה מטה. וככל'ן שמתיקין לוילוותין, וכן מי כב מהמה בסה עיבוריה ותומשיה שוה: וזה ה' נון כב' רוח' מושך בעבורו וע' לד'רין: ונגנו' באיל' אנה מעש' גווע' גווע' גווע' גווע' גווע'

טמאה אחד לשבע דלהה לה שי: אמרה כס שנטוללה חיה מבהמה אחד לדלול ואוי נהי
ונור יש קופך שם שהוא מין ערך כדמרין החם כל מי עופות פין הן להלום חוץ מקריא וקופא ובפרק המפלת לא אמר ר' מאן אלא בקיון
דבשנתה היא (אחות) שביניהם ואמרין נמי הום (נגנות) (דבאות) שעיבוטה ה קיפר ומיהו ש ספרם דגש קפוד בדולח וכן
ענין יטבון רדבון בישיעון ושוויטה או קאיך ורבון קוףין של נים נטולן באילו חבור הוכב והשעת ניטבון דע שעת ניטבון
אורו רוגרונון האוב והארוי והנבר ברדרול והפל ותקוע הקופין פון לאו נים נטולן באילו חבור הוכב והשעת ניטבון
כל אל קשה אמא לא קתני גאנדו באילן בונן שוח דורה מוש ליצא זון דמן' בס' בעיתת דבשטייל לאו זון דבשטייל
ההמחול הנערב אל או' ושותה להוליד' ג' נים נטולן להרוכ בדור פירוחין לאו זון מעש עברבא דהו מעליג בענין
האר באבושא: [ב] בירושלמי סכבל גונז החטין בון פירוח אל לאו זון עליון טבון כהונתו זון אל אונג נמי זון כהן (כל) מיהו כו' זון כהן זון כהן
בונן גונז קולין בדבמא שא נארשו עליון זון דרכין כהונתו זון דרכין כהונתו זון דרכין כהונתו זון דרכין כהונתו
גונרא דבונת שוח ובונת שב הכל מי האיגים: [ג] פירח הם כדרשען בעה דרביעיה: [ה] האס השואן מן הדעת אכל לפיקן קרא בונת